

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2014/89/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 23. julija 2014

o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 43(2), 100(2), 192(1) in 194(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Zaradi velikega in vse intenzivnejšega povpraševanja po prostoru na morju za raznovrstne namene, kot so obrati za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov, raziskovanje in izkoriščanje nafte in plina, pomorski promet in ribolovne dejavnosti, ohranjanje ekosistemov in biotske raznovrstnosti, pridobivanje surovin, turizem, objekti za akvakulturo ter podvodna kulturna dediščina, pa tudi zaradi številnih obremenitev obalnih virov je potreben celosten pristop k načrtovanju in upravljanju.
- (2) Tak pristop k upravljanju oceanov in gospodarjenju z morji je bil oblikovan v Celostni pomorski politiki za Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: CPP), vključno z Direktivo 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ kot okoljskim stebrom navedene politike. Cilj CPP je podpreti trajnostni razvoj morij in oceanov ter razviti usklajeno in pregledno odločanje v zvezi s sektorskimi politikami Unije, ki vplivajo na oceane, morja, otoke, obalne in najbolj oddaljene regije ter pomorske sektorje, vključno s strategijami za morske bazene ali makroregionalnimi strategijami, hkrati pa doseči dobro okoljsko stanje, kakor je določeno v Direktivi 2008/56/ES.
- (3) V CPP je pomorsko prostorsko načrtovanje določeno kot medsektorsko orodje politike, ki javnim organom in deležnikom omogoča uporabo usklajenega, celostnega in čezmejnega pristopa. Uporaba ekosistemskega pristopa bo prispevala k spodbujanju trajnostnega razvoja in rasti pomorskih in obalnih gospodarstev ter trajnostne rabe morskih in obalnih virov.

⁽¹⁾ UL C 341, 21.11.2013, str. 67.

⁽²⁾ UL C 356, 5.12.2013, str. 124.

⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 23. julija 2014.

⁽⁴⁾ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

- (4) Pomorsko prostorsko načrtovanje podpira in olajšuje izvajanje strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020), ki jo je Evropski svet potrdil v svojih sklepih z dne 17. junija 2010 ter katere cilj je visoka stopnja zaposlenosti, produktivnosti in socialne kohezije, vključno s spodbujanjem bolj konkurenčnega in zelenega gospodarstva, ki gospodarneje izkorišča vire. Obalni in pomorski sektor imata velik potencial za trajnostno rast in sta ključna za izvajanje strategije Evropa 2020.
- (5) Komisija je v sporočilu z naslovom „Modra rast: možnosti za trajnostno rast v morskem in pomorskem sektorju“ opredelila več pobud Unije, ki že potekajo ter so namenjene izvajanju strategije Evropa 2020, ter tudi številne dejavnosti, na katere bi lahko bile osredotočene prihodnje pobude za modro rast ter ki bi jih bilo mogoče ustrezno podpirati s krepitvijo zaupanja in gotovosti za vlagatelje prek pomorskega prostorskega načrtovanja.
- (6) Uredba (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ je podprla in olajšala izvajanje pomorskega prostorskega načrtovanja ter celostnega upravljanja obalnih območij. V Evropskih strukturnih in investicijskih skladih, vključno z Evropskim skladom za pomorstvo in ribištvo ⁽²⁾, bodo zagotovljene možnosti za podporo izvajanju te direktive v obdobju 2014–2020.
- (7) V preambuli Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu iz leta 1982 (UNCLOS) je navedeno, da so vprašanja v zvezi z rabo oceanskega prostora med seboj tesno povezana in jih je treba obravnavati kot celoto. Načrtovanje oceanskega prostora pomeni logičen razvoj in strukturiranje obveznosti in uporabe pravic, dodeljenih v skladu z UNCLOS, ter praktično orodje, ki državam članicam pomaga izpolnjevati njihove obveznosti.
- (8) Da bi spodbudili trajnosten soobstoj rab in, kjer je to ustrezno, primerno porazdelitev posameznih rab v pomorskem prostoru, bi bilo treba vzpostaviti okvir, s katerim bi bilo določeno vsaj, da morajo države članice vzpostaviti in izvajati pomorsko prostorsko načrtovanje, čigar rezultat bodo konkretni načrti.
- (9) Pomorsko prostorsko načrtovanje bo prispevalo k učinkovitemu upravljanju morskih dejavnosti ter k trajnostni rabi morskih in obalnih virov z vzpostavitvijo okvira za skladno, pregledno in trajnostno sprejemanje odločitev, ki bo temeljilo na dokazih. Da bi ta direktiva dosegla svoje cilje, bi morala vsebovati določbe o obvezni vzpostavitvi postopka pomorskega načrtovanja, na podlagi katerega bodo pripravljene konkretni pomorski prostorski načrti, v takem postopku načrtovanja pa bi bilo treba upoštevati medsebojno vplivanje kopnega in morja ter spodbujati sodelovanje med državami članicami. Brez poseganja v obstoječi pravni red Unije na področju energije, prometa, ribištva in okolja v tej direktivi ne bi smele biti določene druge nove obveznosti, zlasti kar zadeva konkretne odločitve držav članic o tem, kako bodo izvajale sektorske politike na teh območjih, temveč bi moral biti njen cilj prispevati k tem politikam s postopkom načrtovanja.
- (10) Za zagotovitev doslednosti in pravne jasnosti bi bilo treba geografsko področje uporabe pomorskega prostorskega načrtovanja opredeliti v skladu z veljavnimi zakonodajnimi instrumenti Unije in z mednarodnim pomorskim pravom, zlasti z UNCLOS. Ta direktiva ne spreminja pristojnosti držav članic v zvezi z morskimi mejami in jurisdikcijo.
- (11) Primerno je, da Unija zagotovi okvir za pomorsko prostorsko načrtovanje, vendar pa države članice ostajajo odgovorne in pristojne za oblikovanje in določanje oblike in vsebine teh načrtov za svoje morske vode, vključno z institucionalnimi dogovori in, kadar je ustrezno, dodeljevanjem pomorskega prostora različnim dejavnostim in rabam.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2011 o programu za podporo nadaljnjemu oblikovanju celostne pomorske politike (UL L 321, 5.12.2011, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 508/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 149, 20.5.2014, str. 1).

- (12) Da bi upoštevali načeli sorazmernosti in subsidiarnosti in zmanjšali dodatna upravna bremena, bi morala prenos in izvajanje te direktive v največjem možnem obsegu temeljiti na obstoječih nacionalnih, regionalnih in lokalnih pravilih in mehanizmih, vključno s tistimi iz Priporočila 2002/413/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ oziroma Sklepa Sveta 2010/631/EU ⁽²⁾.
- (13) Ekosistemi in morski viri v morskih vodah so zelo obremenjeni. Človekove dejavnosti, pa tudi učinki podnebnih sprememb, nevarnost naravnih nesreč in dinamika spreminjanja obrežja, kot sta erozija in akrecija, imajo lahko resne učinke na razvoj in rast obalnega gospodarstva ter na morske ekosisteme, ki vodijo v slabšanje okoljskega stanja, izgubo biotske raznovrstnosti in slabšanje ekosistemskih storitev. Te različne obremenitve bi bilo treba ustrezno upoštevati pri pripravi pomorskih prostorskih načrtov. Poleg tega lahko zdravi morski ekosistemi ter njihove raznolike storitve, če so vključeni v načrtovanje, prinesejo precejšnje koristi v smislu proizvodnje hrane, rekreacije in turizma, blažitve podnebnih sprememb in prilaganja tem spremembam, nadzora nad dinamiko spreminjanja obrežja ter preprečevanja naravnih nesreč.
- (14) Da bi spodbudili trajnostno rast pomorskih gospodarstev, trajnostni razvoj morskih območij in trajnostno rabo morskih virov, bi bilo treba pri pomorskem prostorskem načrtovanju uporabljati ekosistemski pristop iz člena 1(3) Direktive 2008/56/ES s ciljem, da se zagotovi, da je skupna obremenitev vseh dejavnosti skladna z doseganjem dobrega okoljskega stanja in da ni ogrožena sposobnost odzivanja morskih ekosistemov na spremembe, ki jih povzročajo ljudje, hkrati pa bi morale navedeno načrtovanje prispevati k trajnostni rabi morskega blaga in storitev za sedanje in prihodnje generacije. Poleg tega bi bilo treba ekosistemski pristop uporabljati tudi na način, ki bi bil prilagojen posameznim ekosistemom in drugim posebnostim različnih morskih regij in ki upošteva tekoče delo v konvencijah o regionalnih morjih, ki temelji na obstoječem znanju in izkušnjah. Pristop bo omogočil tudi prilagodljivo upravljanje, ki zagotavlja njegovo izpopolnjevanje in nadaljnji razvoj z nabiranjem izkušenj in znanja ob upoštevanju razpoložljivosti podatkov in informacij na ravni morskih bazenov za izvajanje tega pristopa. Države članice bi morale upoštevati previdnostno načelo in načelo, da je treba delovati preventivno, kakor določa člen 191(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije.
- (15) Pomorsko prostorsko načrtovanje bo med drugim prispevalo k doseganju ciljev Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾, Uredbe Sveta (ES) št. 2371/2002 ⁽⁴⁾, Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, Direktive Sveta 92/43/EGS ⁽⁶⁾, Odločbe št. 884/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁷⁾, Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES ⁽⁸⁾, Direktive 2008/56/ES, ki opozarja na sporočilo Komisije z dne 3. maja 2011 z naslovom „Naše življenjsko zavarovanje, naš naravni kapital: strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2020“, sporočilo Komisije z dne 20. septembra 2011 z naslovom „Časovni okvir za Evropo, gospodarno z viri“, sporočilo Komisije z dne 16. aprila 2013 z naslovom „Strategija EU o prilagajanju podnebnim spremembam“ in sporočilo Komisije z dne 21. januarja 2009 z naslovom „Strateški cilji in priporočila za pomorsko prometno politiko EU do leta 2018“, kot tudi, kadar je primerno, ciljev iz regionalne politike Unije, vključno s strategijami za morske bazene in makroregionalnimi strategijami.

⁽¹⁾ Priporočilo 2002/413/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2002 o izvajanju celostnega upravljanja obalnih območij v Evropi (UL L 148, 6.6.2002, str. 24).

⁽²⁾ Sklep Sveta 2010/631/EU z dne 13. septembra 2010 o sklenitvi Protokola o integriranem upravljanju obalnih območij Sredozemlja h Konvenciji o varstvu morskega okolja in obalnega območja Sredozemlja v imenu Evropske unije (UL L 279, 23.10.2010, str. 1).

⁽³⁾ Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2371/2002 z dne 20. decembra 2002 o ohranjanju in trajnostnem izkoriščanju ribolovnih virov v okviru skupne ribiške politike (UL L 358, 31.12.2002, str. 59).

⁽⁵⁾ Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

⁽⁷⁾ Odločba št. 884/2004/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o spremembi Odločbe št. 1692/96/ES o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja (UL L 167, 30.4.2004, str. 1).

⁽⁸⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

- (16) Morske in obalne dejavnosti so med seboj pogosto tesno povezane. Da bi spodbudili trajnostno rabo pomorskega prostora, bi bilo treba pri pomorskem prostorskem načrtovanju upoštevati medsebojno vplivanje kopnega in morja. Zato je lahko pomorsko prostorsko načrtovanje zelo koristno pri določanju usmeritev trajnostnega in celostnega upravljanja človekovih dejavnosti na morju, ohranjanja živega okolja, krhkosti obalnih ekosistemov, erozije ter socialnih in ekonomskih dejavnikov. Pri pomorskem prostorskem načrtovanju bi si bilo treba prizadevati za vključitev pomorske razsežnosti nekaterih obalnih rab ali dejavnosti in njihovih vplivov ter tako zagotoviti celostno in strateško vizijo.
- (17) Ta okvirna direktiva ne posega v pristojnost držav članic za urbanistično in krajinsko načrtovanje, vključno s sistemom kopenskega prostorskega načrtovanja, s katerim se predvidi raba zemljišč in obalnega območja. Če države članice za obalne vode ali posamezna območja obalnih voda uporabljajo kopensko prostorsko načrtovanje, se za te vode ta direktiva ne bi smela uporabljati.
- (18) Pomorsko prostorsko načrtovanje bi moralo pokrivati celotni cikel od opredelitve problema in priložnosti, zbiranja informacij in načrtovanja do odločanja, izvajanja, pregleda ali posodobitve ter spremljanja izvajanja, pri tem pa bi moralo ustrezno upoštevati medsebojno vplivanje kopnega in morja ter najboljše znanje, ki je na voljo. Čim bolj bi bilo treba izkoristiti mehanizme iz obstoječe ali prihodnje zakonodaje, vključno s Sklepom Komisije 2010/477/EU ⁽¹⁾ in pobudo Komisije Znanje o morju 2020.
- (19) Glavni namen pomorskega prostorskega načrtovanja je spodbujati trajnostni razvoj, opredeliti uporabo pomorskega prostora za različne morske rabe, upravljati rabe prostora ter opredeliti in reševati nesoglasja na morskih območjih. Namen pomorskega prostorskega načrtovanja je tudi opredeliti in spodbujati večnamensko rabo v skladu z ustreznimi nacionalnimi politikami in zakonodajo. Za doseganje tega namena morajo države članice zagotoviti vsaj, da se v postopku ali postopkih načrtovanja izdelata celovit načrt, v katerem so opredeljene različne rabe pomorskega prostora in v katerem se upoštevajo dolgoročni učinki podnebnih sprememb.
- (20) Države članice bi se morale posvetovati ter usklajevati svoje načrte z ustrezno državo članico ter sodelovati z organi tretjih držav v zadevni morski regiji v skladu s pravicami in obveznostmi teh držav članic in zadevnih tretjih držav, kot izhajajo iz prava Unije in mednarodnega prava. Da bo čezmejno sodelovanje med državami članicami in s sosednjimi tretjimi državami učinkovito, morajo biti v vsaki državi članici določeni pristojni organi. Države članice morajo zato imenovati pristojni organ ali organe, ki so odgovorni za izvajanje te direktive. Zaradi razlik med različnimi morskimi regijami ali podregijami in obalnimi območji ni primerno, da se v tej direktivi podrobno določi, kakšne oblike naj bi bili ti mehanizmi sodelovanja.
- (21) Upravljanje morskih območij je zapleteno ter vključuje organe, gospodarske subjekte in druge deležnike z različnih ravni. Za učinkovito spodbujanje trajnostnega razvoja so bistvena posvetovanja z deležniki, organi in javnostjo v ustrezni fazi priprave pomorskih prostorskih načrtov iz te direktive v skladu z zadevno zakonodajo Unije. Dober primer določb o javnem posvetovanju je člen 2(2) Direktive 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Sklep Komisije 2010/477/EU z dne 1. septembra 2010 o merilih in metodoloških standardih na področju dobrega okoljskega stanja morskih voda (UL L 232, 2.9.2010, str. 14).

⁽²⁾ Direktiva 2003/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o sodelovanju javnosti pri sestavi nekaterih načrtov in programov v zvezi z okoljem in o spremembi direktiv Sveta 85/337/EGS in 96/61/ES glede sodelovanja javnosti in dostopa do sodišč (UL L 156, 25.6.2003, str. 17).

- (22) Države članice lahko s pomorskimi prostorskimi načrti zmanjšajo upravno obremenitev in stroške v podporo svojim ukrepom za izvajanje druge zadevne zakonodaje Unije. Roki za pomorske prostorske načrte bi morali biti zato, kadar je mogoče, usklajeni s časovnimi rasporedi, ki so določeni v drugi zadevni zakonodaji, zlasti: Direktivi 2009/28/ES, ki zahteva, naj leta 2020 delež energije iz obnovljivih virov v bruto končni porabi energije znaša vsaj 20 %, ter v kateri je usklajevanje postopkov za izdajo dovoljenj, certificiranja in načrtovanja, vključno s prostorskim načrtovanjem, opredeljeno kot pomemben prispevek k doseganju ciljev Unije v zvezi z energijo iz obnovljivih virov; Direktivi 2008/56/ES in točki 6 dela A Priloge k Sklepu 2010/477/EU, ki od držav članic zahtevata, da do leta 2020 sprejmejo potrebne ukrepe za doseg ali ohranitev dobrega okoljskega stanja v morskem okolju, in opredeljujeta pomorsko prostorsko načrtovanje kot orodje za podporo ekosistemskemu pristopu k upravljanju človekovih dejavnosti, da se doseže dobro okoljsko stanje; Odločbi št. 884/2004/ES, s katero se zahteva vzpostavitev vseevropskega prometnega omrežja do leta 2020 z integracijo infrastrukturnih omrežij za kopenski, pomorski in zračni promet v Evropi.
- (23) Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ vzpostavlja okoljsko presojo kot pomembno orodje za vključevanje okoljskih vidikov v pripravljanje in sprejemanje načrtov ter programov. Kadar obstaja verjetnost, da bodo imeli pomorski prostorski načrti pomembne učinke na okolje, zanje velja Direktiva 2001/42/ES. Kadar pomorski prostorski načrti vključujejo območja Nature 2000, se lahko taka okoljska presoja združi z zahtevami iz člena 6 Direktive 92/43/EGS, da se prepreči podvajanje.
- (24) Z namenom zagotoviti, da pomorski prostorski načrti temeljijo na zanesljivih podatkih, ter preprečiti dodatna upravna bremena, je bistveno, da države članice uporabijo najboljše podatke in informacije, ki so na voljo, tako da spodbujajo ustrezne deležnike k posredovanju informacij ter uporabijo obstoječe instrumente in orodja za zbiranje podatkov, kot so orodja in instrumenti, razviti v okviru pobude Znanje o morju 2020 in Direktive 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾.
- (25) Da se Komisiji omogoči spremljanje izvajanja te direktive, bi ji morale države članice poslati svoje pomorske prostorske načrte in vse posodobitve. Komisija bo na podlagi informacij, ki jih sporočijo države članice, in obstoječih informacij, ki so na voljo na podlagi zakonodaje Unije, Evropski parlament in Svet obveščala o napredku pri izvajanju te direktive.
- (26) Bistveno je, da se ta direktiva prenese pravočasno, saj je Unija sprejela številne pobude politik, ki jih je treba izvesti do leta 2020 in ki jih ta direktiva podpira in dopolnjuje.
- (27) Celinskim državam članicam bi naložili nesorazmerno in nepotrebno obveznost, če bi morale to direktivo prenesti v svoj pravni red in jo izvajati. Zato bi morale biti take države članice izvzete iz obveznosti prenosa in izvajanja te direktive –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva vzpostavlja okvir za pomorsko prostorsko načrtovanje, ki je namenjen spodbujanju trajnostne rasti pomorskih gospodarstev, trajnostnega razvoja morskih območij ter trajnostne rabe morskih virov.

⁽¹⁾ Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

⁽²⁾ Direktiva 2007/2/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. marca 2007 o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE) (UL L 108, 25.4.2007, str. 1).

2. Ta okvir kot del celostne pomorske politike Unije določa, da države članice vzpostavijo in izvajajo pomorsko prostorsko načrtovanje, da bi prispevale k ciljem iz člena 5, pri čemer upoštevajo medsebojno vplivanje kopnega in morja ter okrepljeno čezmejno sodelovanje v skladu z ustreznimi določbami UNCLOS.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za morske vode držav članic brez poseganja v drugo zakonodajo Unije. Ne uporablja se za obalne vode ali posamezna območja v obalnih vodah, ki spadajo v urbanistično in krajinsko načrtovanje države članice, pod pogojem, da je to navedeno v pomorskih prostorskih načrtih države članice.
2. Ta direktiva se ne uporablja za dejavnosti, katerih izključni namen je obramba ali nacionalna varnost.
3. Ta direktiva ne posega v pristojnost držav članic, da v svojih morskih vodah oblikuje in določi obseg in področje uporabe svojih pomorskih prostorskih načrtov. Ne uporablja se za urbanistično in krajinsko načrtovanje.
4. Ta direktiva ne posega v suverene pravice in jurisdikcijo držav članic nad morskimi vodami, ki izhajajo iz ustreznega mednarodnega prava, zlasti iz UNCLOS. Uporaba te direktive zlasti ne vpliva na opredelitev in določitev morskih mej s strani držav članic v skladu z ustreznimi določbami UNCLOS.

Člen 3

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „celostna pomorska politika“ (CPP) pomeni politiko Unije, katere cilj je spodbujanje usklajenega in doslednega odločanja, da se s skladnimi pomorskimi politikami in ustreznim mednarodnim sodelovanjem čim bolj povečajo trajnostni razvoj, gospodarska rast in socialna kohezija držav članic, zlasti v obalnih, otoških in najbolj oddaljenih regijah Unije ter v pomorskih sektorjih;
2. „pomorsko prostorsko načrtovanje“ pomeni postopek, s katerim ustrezni organi države članice analizirajo in organizirajo človekove dejavnosti na morskih območjih, da se dosežejo ekološki, gospodarski in socialni cilji;
3. „morska regija“ pomeni morsko regijo iz člena 4 Direktive 2008/56/ES;
4. „morske vode“ pomeni vode, morsko dno in podtalje, kakor je opredeljeno v točki 1(a) člena 3 Direktive 2008/56/ES, ter obalno morje, kakor je opredeljeno v točki 7 člena 2 Direktive 2000/60/ES, njegovo morsko dno in podtalje.

POGLAVJE II

POMORSKO PROSTORSKO NAČRTOVANJE

Člen 4

Vzpostavitev in izvajanje pomorskega prostorskega načrtovanja

1. Vsaka država članica vzpostavi in izvaja pomorsko prostorsko načrtovanje.
2. Države članice pri tem upoštevajo medsebojno vplivanje kopnega in morja.

3. Iz tega izhajajoči načrt ali načrti se oblikujejo in izdelajo v skladu z institucionalnimi in upravnimi ravnmi, ki jih določijo države članice. Ta direktiva ne posega v pristojnost držav članic v zvezi z oblikovanjem in določanjem oblike in vsebine tega načrta oziroma teh načrtov.
4. Namen pomorskega prostorskega načrtovanja je prispevati k ciljem iz člena 5 ter izpolniti zahteve iz členov 6 in 8.
5. Države članice pri vzpostavitvi pomorskega prostorskega načrtovanja ustrezno upoštevajo posebnosti morskih regij, zadevne obstoječe in prihodnje dejavnosti in rabe ter njihove učinke na okolje in na naravne vire, upoštevajo pa tudi medsebojno vplivanje kopnega in morja.
6. Države članice lahko vključujejo ali nadgrajujejo obstoječe nacionalne politike, predpise ali mehanizme, ki so bili vzpostavljeni ali se vzpostavljajo pred začetkom veljavnosti te direktive, če so skladni z zahtevami te direktive.

Člen 5

Cilji pomorskega prostorskega načrtovanja

1. Države članice pri vzpostavljanju in izvajanju pomorskega prostorskega načrtovanja preučijo gospodarske, socialne in okoljske vidike, da se podpre trajnostni razvoj in rast v pomorskem sektorju, pri čemer uporabljajo ekosistemski pristop, in spodbuja soobstoj ustreznih dejavnosti in rab.
2. Države članice si prek svojih pomorskih prostorskih načrtov prizadevajo prispevati k trajnostnemu razvoju energetskih sektorjev na morju, pomorskega prometa ter ribiškega sektorja in sektorja akvakulture ter k ohranjanju, varstvu in izboljševanju okolja, vključno z odpornostjo na učinke podnebnih sprememb. Države članice lahko poleg tega stremijo k drugim ciljem, kot je spodbujanje trajnostnega turizma in trajnostno pridobivanje surovin.
3. Ta direktiva ne posega v pristojnost držav članic, da določijo, kako se različni cilji odražajo v njihovem pomorskem prostorskem načrtu ali načrtih in kakšen pomen imajo.

Člen 6

Minimalne zahteve za pomorsko prostorsko načrtovanje

1. Države članice določijo postopkovne korake, s katerimi prispevajo k ciljem iz člena 5 ob upoštevanju ustreznih dejavnosti in rab v morskih vodah.
2. Države članice pri tem:
 - (a) upoštevajo medsebojno vplivanje kopnega in morja;
 - (b) upoštevajo okoljske, gospodarske in socialne, pa tudi varnostne vidike;
 - (c) poskušajo spodbuditi usklajenost med pomorskim prostorskim načrtovanjem in iz tega izhajajočim načrtom ali načrti ter drugimi procesi, kot je celostno upravljanje obalnih območij ali enakovredne formalne ali neformalne prakse;
 - (d) zagotavljajo vključenost deležnikov v skladu s členom 9;
 - (e) organizirajo uporabo najboljših razpoložljivih podatkov v skladu s členom 10;
 - (f) zagotavljajo čezmejno sodelovanje med državami članicami v skladu s členom 11;
 - (g) spodbujajo sodelovanje s tretjimi državami v skladu s členom 12.

3. Države članice pregledajo pomorske prostorske načrte po lastni presoji, vendar vsaj vsakih deset let.

Člen 7

Medsebojno vplivanje kopnega in morja

1. Da se upošteva medsebojno vplivanje kopnega in morja v skladu s členom 4(2), če ta vidik ni del samega postopka pomorskega prostorskega načrtovanja, lahko države članice uporabijo druge formalne in neformalne postopke, kot je celostno upravljanje obalnih območij. Pomorski prostorski načrti držav članic odražajo izide teh postopkov.
2. Brez poseganja v člen 2(3) si države članice s pomorskim prostorskim načrtovanjem prizadevajo spodbujati skladnost pomorskega prostorskega načrta ali načrtov, ki so rezultat takega načrtovanja, z drugimi ustreznimi postopki.

Člen 8

Priprava pomorskih prostorskih načrtov

1. Pri vzpostavitvi in izvajanju pomorskega prostorskega načrtovanja države članice pripravijo pomorske prostorske načrte, v katerih je opredeljena prostorska in časovna porazdelitev ustreznih obstoječih in prihodnjih dejavnosti in rab v njihovih morskih vodah, da bi tako prispevale k ciljem iz člena 5.
2. Države članice pri tem v skladu s členom 2(3) upoštevajo zadevno medsebojno vplivanje dejavnosti in rab. Brez poseganja v pristojnosti držav članic lahko morebitne dejavnosti in rabe ter interesi vključujejo:

- območja akvakulture,
- ribolovna območja,
- obrate in infrastrukturo za raziskovanje, izkoriščanje in črpanje nafte, plina in drugih virov energije, rudnin in agregatov in proizvodnjo energije iz obnovljivih virov,
- pomorske prometne poti in prometne tokove,
- vojaška vadbišča,
- območja za varovanje narave in ohranjanje vrst ter zaščitena območja,
- območja izkoriščanja surovin,
- znanstvene raziskave,
- podmorske kable in cevovode,
- turizem,
- podvodno kulturno dediščino.

Člen 9

Sodelovanje javnosti

1. Države članice določijo načine za sodelovanje javnosti, tako da obveščajo vse zainteresirane strani ter se posvetujejo z relevantnimi deležniki, javnimi organi in zadevno javnostjo v zgodnji fazi priprave pomorskih prostorskih načrtov, v skladu z ustreznimi določbami v zakonodaji Unije.

2. Države članice zagotovijo tudi, da imajo relevantni deležniki in organi ter zadevna javnost dostop do dokončno oblikovanih načrtov.

Člen 10

Uporaba in izmenjava podatkov

1. Države članice organizirajo uporabo najboljših razpoložljivih podatkov ter odločijo, kako organizirati izmenjavo informacij, potrebnih za pomorske prostorske načrte.

2. Podatki iz odstavka 1 lahko med drugim vključujejo:

(a) okoljske, socialne in ekonomske podatke, zbrane v skladu z zakonodajo Unije o dejavnostih iz člena 8;

(b) pomorske fizične podatke o morskih vodah.

3. Države članice pri izvajanju odstavka 1 uporabljajo ustrezne instrumente in orodja, vključno s tistimi, ki so že na voljo v okviru CPP in drugih ustreznih politik Unije, kot na primer tiste, ki so navedene v Direktivi 2007/2/ES.

Člen 11

Sodelovanje med državami članicami

1. Države članice, ki si delijo morske vode, sodelujejo v okviru procesa načrtovanja in upravljanja z namenom zagotoviti dosledne in usklajene pomorske prostorske načrte v celotni zadevni morski regiji. Pri takem sodelovanju se upoštevajo zlasti nadnacionalni vidiki.

2. Sodelovanje iz odstavka 1 poteka prek:

(a) obstoječih regionalnih struktur institucionalnega sodelovanja, kot so konvencije o regionalnem morju; in/ali

(b) mrež ali struktur pristojnih organov držav članic; in/ali

(c) vseh drugih metod, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1, na primer v okviru strategij za morske bazene.

Člen 12

Sodelovanje s tretjimi državami

Kadar je to mogoče, si države članice v zvezi s svojimi dejavnostmi, ki se nanašajo na pomorsko prostorsko načrtovanje, prizadevajo sodelovati s tretjimi državami v zadevnih morskih regijah in v skladu z mednarodnim pravom in konvencijami, na primer prek obstoječih mednarodnih forumov ali v okviru regionalnega institucionalnega sodelovanja.

POGLAVJE III

IZVAJANJE

Člen 13

Pristojni organi

1. Vsaka država članica imenuje organ ali organe, pristojne za izvajanje te direktive.

2. Vsaka država članica predloži Komisiji seznam teh pristojnih organov skupaj z informacijami, navedenimi v Prilogi k tej direktivi.

3. Vsaka država članica obvesti Komisijo o vseh spremembah informacij, zagotovljenih na podlagi odstavka 1, v šestih mesecih od začetka veljavnosti take spremembe.

Člen 14

Spremljanje in poročanje

1. Države članice Komisiji in drugim zadevnim državam članicam pošljejo izvod svojih pomorskih prostorskih načrtov v treh mesecih od njihove objave, vključno z ustreznim obstoječim gradivom za obrazložitev izvajanja te direktive, in vse poznejše posodobitve.
2. Komisija najpozneje eno leto po roku za pripravo pomorskih prostorskih načrtov, nato pa vsaka štiri leta, predloži poročilo o napredku Evropskemu parlamentu in Svetu, v katerem opiše napredek, dosežen pri izvajanju te direktive.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 15

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 18. septembra 2014. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Organ ali organi iz člena 13(1) so imenovani do 18. septembra 2014.
3. Pomorski prostorski načrti iz člena 4 se vzpostavijo, kakor hitro je mogoče, najpozneje pa do 31. marca 2021.
4. Obveznost prenosa in izvajanja te direktive ne velja za celinske države članice.

Člen 16

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 17

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 23. julija 2014

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
S. GOZI

*PRILOGA***PRISTOJNI ORGANI**

1. Ime in naslov pristojnega organa ali organov – uradno ime in naslov opredeljenega pristojnega organa ali organov.
 2. Pravni status pristojnega organa ali organov – kratek opis pravnega statusa pristojnega organa ali organov.
 3. Odgovornosti – kratek opis pravnih in upravnih odgovornosti pristojnega organa ali organov in njegova/njihova vloga glede zadevnih morskih voda.
 4. Članstvo – kadar pristojni organ ali organi deluje(-jo) kot usklajevalni organ za druge pristojne organe, je treba navesti seznam slednjih, skupaj s povzetkom institucionalnih povezav za zagotovitev usklajevanja.
 5. Regijsko usklajevanje – zahteva se povzetek mehanizmov, vzpostavljenih za zagotovitev usklajevanja med državami članicami, kadar so njihove morske vode zajete v to direktivo in spadajo v isto morsko regijo ali podregijo.
-